

## Arrest

nr. 237 677 van 30 juni 2020  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2020, die de partijen in kennis stelt van het motief waarop het beroep op het eerste zicht door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Gelet op de pleitnota van de verzoekende partij van 18 juni 2020.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).*

*Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en heeft hij evenmin*

*nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.*

*2. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat (i) hij aangaande meerdere kernelementen van zijn vluchtrelaas tegenstrijdige verklaringen aflegde; (ii) zijn verklaringen over de reactie van zijn broer op de beweerde gebeurtenissen onaannemelijk zijn; (iii) hij niet aantoont dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft omwille van zijn voormalige werk bij DAI; (iv) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (v) er actueel voor burgers in Jalalabad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing en beoordeling werd bevestigd bij 's Raads arrest nr. X van 28 januari 2019.*

*Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn volgend verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven als deze die hij in het kader van zijn eerste verzoek heeft uiteengezet, namelijk zijn vrees gedood te worden door de taliban.*

*Ter ondersteuning van zijn volgend verzoek legt verzoeker de volgende documenten neer: een kopie van een klachtbrief die zijn broer stuurde naar het districtshoofd, een foto van zijn neef langs moederszijde, E., die gedood is, en twee foto's van zijn neef B. die ook gedood is.*

*3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:*

*“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

*Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.*

*De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).*

*De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).*

*4.1. De Raad wijst er vooreerst op dat aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavig verzoek geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.*

*Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het opsommen van de door hem bijgebrachte documenten en het volharden in en herhalen van de door hem afgelegde verklaringen, waarmee hij echter de bevindingen van de commissaris-generaal niet weerlegt, noch ontkracht.*

*Waar verzoeker opwerpt dat hij sterk verwesterd is, hij inmiddels perfect Nederlands spreekt en hij volledig geïntegreerd is in onze samenleving en hij hiertoe verwijst naar de UNHCR in de richtlijnen van 30 augustus 2018, moet er op gewezen worden dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het risicoprofiel voor verwesterde jongemannen bij een terugkeer naar hun land van herkomst en het citeren uit algemene informatie. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond. Dit wordt ook uitdrukkelijk gesteld door UNHCR in de richtlijnen van 30 augustus 2018 waar in dit verband expliciet wordt vermeld dat “Based on the preceding analysis, UNHCR considers that, depending on the individual circumstances of the case, persons associated with, or perceived as supportive of, the Government or the international military forces, may be in need of international refugee protection on the ground of their (imputed) political opinion or other relevant grounds. Such persons include: (...) j) individuals perceived as “westernized” (p. 48 - 49). Er dient derhalve rekening te worden gehouden met en het is afhankelijk van de individuele en concrete omstandigheden eigen aan elke zaak. De vrees moet met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden. In casu maakt verzoeker zijn verklaarde risicoprofiel echter niet in concreto aannemelijk. Hij beperkt zich immers louter tot de algemene verwijzing naar zijn verblijf in België, zonder aan te geven waarom zijn integratie hier bij een terugkeer naar Afghanistan als problematisch zou worden ervaren. Ook moet tevens worden benadrukt dat verzoeker voor het nemen van de bestreden beslissing op geen enkel moment gewag gemaakt heeft van zijn vrees hierom in geval van terugkeer naar Afghanistan.*

*Het door verzoeker geciteerde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft een individueel geval betreft en heeft geen precedentwaarde. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden.*

*Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift nog naar getuigenverklaringen, doch voegt deze niet bij zijn verzoekschrift. De Raad kan zich hierover derhalve niet uitspreken.*

*4.2. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal op basis van de informatie waarnaar in de bestreden beslissing gerefereerd dat er actueel voor burgers in Jalalabad, waar verzoeker vanaf vier- of vijfjarige leeftijd samen met zijn ouders naar verhuisde en waar hij verder opgroeide, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Verzoeker wijst op de verslechterde veiligheidssituatie in Afghanistan, doch vermag hiermee niet aan te tonen dat de door verweerder aangebrachte informatie onjuist of achterhaald is en dat er zich een andere conclusie opdringt. Integendeel, verzoekers informatie ligt in dezelfde lijn als deze van verweerder. De commissaris-generaal ontkent niet dat er zich in Jalalabad en de ruimere stadsregio met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, doch uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat er voor burgers in de agglomeratie Jalalabad geen gewag kan gemaakt worden van een situatie van open combat of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten.*

*Verzoeker toont voorts geen persoonlijke omstandigheden aan die in zijn hoofd het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. Evenmin beschikt het CGVS noch de Raad over elementen die er op wijzen dat er in zijn hoofd omstandigheden bestaan die*

*tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In de mate verzoeker verwijst naar zijn problemen met de taliban, herhaalt de Raad dat hieraan geen enkel geloof wordt gehecht.*

*5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."*

2. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In haar pleitnota van 18 juni 2020 stelt verzoekende partij dat zij "zich niet akkoord" kan "verklaren met deze beschikking om de volgende redenen:

*De verwerende partij lijkt op geen enkel moment de authenticiteit van de neergelegde documenten zelf onderzocht. Zij komt in wezen niet verder dan het herhalen van haar vorige beslissing.*

*De beschikking gaat ook voorbij aan het feit dat verzoekende partij inmiddels al 5 jaar in Europa woont en ipso facto als verwestersd zal worden aanzien.*

*Zie onderlijnde passages in de bronnen, geciteerd in het verzoekschrift. Cf. UNHCR guidelines omtrent Afghanistan dd. 30 augustus 2018 (<https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>) p. 46-47 (stuk 3):i Individuals perceived as "Westernized" (...) (verzoekende partij citeert) De voetnoten 297 en 298 hierbij zijn tevens uiterst relevant: (...) (citeert)*

*De verzoekende partij is jong (29 jaar), "male" en reeds meer dan 5 jaar in Europa. Dit zijn allemaal criteria die zij vervult. Daarnaast heeft zij een zeer Westers voorkomen, doch de Raad zal dit uiteraard maar kunnen vaststellen als er een fysieke zitting volgt. Het is aldus niet duidelijk welke "individuele en concrete" omstandigheden nog meer voorhanden moeten zijn opdat de beschikking zou vaststellen dat zij wel degelijk onder de in voormelde bron geciteerde risicogroep valt. Zij voldoet immers aan alle hierboven opgesomde criteria. Gezien al het voorgaande, kan verzoekende partij zich dan ook niet akkoord verklaren met de beschikking die haar vrees en relaas in twijfel trekt."*

3.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in voormelde pleitnota, waarin zij grotendeels eerder afgelegde verklaringen en reeds in het verzoekschrift aangehaalde argumenten herhaalt waardoor de pleitnota in wezen een beknopte samenvatting inhoudt van de middelen zoals uiteengezet in haar verzoekschrift, geen concrete en dienstige opmerkingen formuleert die de in de beschikking van 3 juni 2020 opgenomen grond in een ander daglicht vermogen te plaatsen.

3.2.2. Verzoekende partij verwijst, net als in haar verzoekschrift, op algemene wijze naar de door haar in het kader van huidig volgend verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten, opperende dat verwerende partij op geen enkel moment de authenticiteit van de neergelegde documenten zelf lijkt te onderzoeken waardoor zij volgens haar in wezen niet verder komt dan het herhalen van haar vorige beslissing. Zij ontkracht, noch weerlegt met haar algemene argumentatie evenwel geenszins de motivering in de bestreden beslissing waar met betrekking tot die documenten en verzoekende partij haar uitleg dienaangaande op goede grond in concreto wordt vastgesteld als volgt:

*"Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Bovendien dient opnieuw gewezen te worden op het gebrek aan logica binnen uw relaas: uw familie zou wegens uw problemen met de taliban besloten hebben om van Jalalabad terug te keren naar Laghman, net de regio waar alle problemen met de lokale taliban ontstaan waren. U stelde dat uw broer dermate lastiggevalen werd door de taliban dat hij zich genoodzaakt zag om een klachtbrief te schrijven aan het districtshoofd (zie verklaring DVZ derde verzoek d.d. 17.02.2020, rubriek 16, 18 en 19). Opnieuw dient opgemerkt te worden dat de handelswijze van uw familie indruist tegen de door u aangehaalde vrees voor de taliban, wat maakt dat aan uw relaas geen geloof kan worden gehecht. (...) Met betrekking tot het nieuwe document dat u aanbrengt, namelijk de klachtbrief van uw broer gericht aan het districtshoofd, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS*

*beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Voorts zei u bij DVZ dat twee familieleden van u, E.(...) en B.(...), gedood zijn (verklaring DVZ derde verzoek d.d. 17.02.2020, rubriek 18). U legde drie foto's neer van deze personen (zie stuk 2). Ook dit element haalde u reeds aan bij uw vorige verzoek, en uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u hierop een vrees op vervolging of risico op ernstige schade baseert. Gevraagd of u naast uw problemen met de taliban en uw nieuwe documenten nog andere nieuwe elementen hebt, stelde u enkel dat u problemen hebt in Afghanistan, dat u hierover voldoende documenten hebt neergelegd en dat u graag in België erkend wil worden (verklaring DVZ derde verzoek d.d. 17.02.2020, rubriek 16)."*

De Raad benadrukt te dezen dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie vele Afghaanse documenten ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden zijn. Bijgevolg toont verzoekende partij aldus niet aan op welke wijze een onderzoek naar de authenticiteit van de door haar voorgelegde stukken een ander licht zou werpen op de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming.

Verzoekende partij blijkt er overigens ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat *in casu* het geval is. Daarenboven mist de neergelegde klachtbrief van verzoekende partij haar broer aan het districtshoofd gericht, elke bewijskracht nu het gaat om een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Aan dergelijke gemakkelijk door knip-en plakwerk te manipuleren fotokopieën wordt geen bewijswaarde gehecht (cf. RvS, 24 maart 2005, nr. X; RvS, 25 juni 2004, nr. X). De bijgebrachte foto's tonen louter enkele personen, beweerdelijk verzoekende partij haar familieleden E. en B. -op enkele afbeeldingen met wapens-, doch vertonen geen verband met verzoekende partij en haar beweerde persoonlijke problemen. Ze staven derhalve geenszins haar relaas en vermogen allerminst de geloofwaardigheid ervan te herstellen.

3.2.3. Verzoekende partij kan voorts niet worden gevolgd in haar betoog als zou de beschikking van 3 juni 2020 voorbijgaan aan het feit dat zij een jongeman van 29 jaar is, die inmiddels al 5 jaar in Europa woont en die, gelet ook op haar zeer westers voorkomen, *ipso facto* als verwesterd zal worden aanzien, waarbij zij verwijst naar en citeert uit de UNHCR *Guidelines*.

Immers, in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, wordt hier wel degelijk rekening mee gehouden en gaat voormelde beschikking geenszins voorbij aan de door haar reeds aangehaalde argumentatie hieromtrent. Verzoekende partij laat evenwel na afbreuk te doen aan of een ander licht te doen schijnen op de grond in de beschikking van 3 juni 2020 waar in dit verband wordt vastgesteld als volgt:

*"Waar verzoeker opwerpt dat hij sterk verwesterd is, hij inmiddels perfect Nederlands spreekt en hij volledig geïntegreerd is in onze samenleving en hij hiertoe verwijst naar de UNHCR in de richtlijnen van 30 augustus 2018, moet er op gewezen worden dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het risicoprofiel voor verwesterde jongemannen bij een terugkeer naar hun land van herkomst en het citeren uit algemene informatie. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond. Dit wordt ook uitdrukkelijk gesteld door UNHCR in de richtlijnen van 30 augustus 2018 waar in dit verband expliciet wordt vermeld dat "Based on the preceding analysis, UNHCR considers that, depending on the individual circumstances of the case, persons associated with, or perceived as supportive of, the Government or the international military forces, may be in need of international refugee protection on the ground of their (imputed) political opinion or other relevant grounds. Such persons include: (...) j) individuals perceived as "westernized" (p. 48 - 49). Er dient derhalve rekening te worden gehouden met en het is afhankelijk van de individuele en concrete omstandigheden eigen aan elke zaak. De vrees moet met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden. In casu maakt verzoeker zijn verklaarde risicoprofiel echter niet in concreto aannemelijk. Hij beperkt zich immers louter tot de algemene verwijzing naar zijn verblijf in België, zonder aan te geven waarom zijn integratie hier bij een terugkeer naar Afghanistan als problematisch zou worden ervaren. Ook moet tevens worden benadrukt dat verzoeker voor het nemen van de bestreden beslissing op geen enkel moment gewag gemaakt heeft van zijn vrees hierom in geval van terugkeer naar Afghanistan."*

*Het door verzoeker geciteerde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft een individueel geval betreft en heeft geen precedentwaarde. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden.*

*Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift nog naar getuigenverklaringen, doch voegt deze niet bij zijn verzoekschrift. De Raad kan zich hierover derhalve niet uitspreken."*

Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt voormelde en de overige in de beschikking van 3 juni 2020 opgenomen gronden. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in de beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend twintig door:

Mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

Dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS